

Diumenge XXII / Any A

30 d'agost de 2026

Any 88

Núm. 3776

“Seguir Jesús també quan costa”

A l'Evangeli d'aquest diumenge, Jesús diu als seus deixebles una frase exigent, una d'aquelles paraules que no sempre són fàcils d'escoltar: **«Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi»**. Diumenge passat vàiem com Pere reconeixia Jesús com el Messies, però ara comença a descobrir que aquest Messies no seguirà el camí que ell s'havia imaginat. Jesús anuncia que haurà d'anar a Jerusalem, que coneixerà el sofriment i la creu, i Pere no ho pot acceptar, perquè ell voldria un Messies fort, victoriós, un Messies que no hagués de passar pel dolor ni pel fracàs. I potser, si hi pensem bé,

a nosaltres també ens passa una mica el mateix, perquè volem seguir Jesús i confiem en Déu, però moltes vegades voldríem que aquesta fe ens estalviés els problemes, que ens protegís del sofriment i que fes que les coses sortissin sempre com nosaltres esperem. Però Jesús mai no ens ha promès un camí sense dificultats; el que ens ha promès és que **no haurem de fer aquest camí sols**. Per això, quan Jesús ens diu que prenguem la nostra creu, no ens està dient que hàgim de buscar el sofriment ni resignar-nos davant del dolor. **Prendre la creu és continuar estimant també quan estimar costa**, és mantenir-nos fidels al bé quan no som compresos, és saber perdonar quan seria molt més fàcil guardar rancor, és acostar-nos a qui ens necessita quan potser ens seria més còmode mirar cap a una altra banda, i és continuar esperant fins i tot quan les coses no surten com voldríem. Aquesta mateixa experiència la va viure el profeta Jeremies. Volia ser fidel a Déu, però aquesta fidelitat li va portar incomprensió, burles i sofriment, fins al punt que en algun moment va pensar que ja no podia continuar. I, tanmateix, sentia dintre seu **com un foc que cremava i que no podia apagar**. Era la presència de Déu que el sostenia i que el convidava a continuar.

“Una fe que es converteix en vida” Si seguir Jesús significa prendre la nostra creu i caminar darrere seu, podem preguntar-nos: **com es concreta això en la vida de cada dia?** Sant Pau ens dona una resposta molt bonica: ens convida a oferir la nostra vida a Déu com una ofrena viva i agradable. És a dir, el veritable culte a Déu no consisteix només en les paraules que pronunciem, en les pregàries que fem o en les celebracions en què participem. Tot això és necessari, però ha de continuar després en la nostra manera de viure. Jesús mateix ho recordava quan parlava d'aquells que honoren Déu amb els llavis, però tenen el cor lluny d'Ell. Perquè podem resar molt i, al mateix temps, passar de llarg davant d'una persona que necessita ajuda. Podem participar en l'Eucaristia i després ser incapaços de perdonar, d'acollir o d'escoltar. **El culte que Déu espera és una vida que va aprenent a estimar**. És donar una mica del nostre temps a qui està sol. És acostar-nos a qui pateix. És preocupar-nos pels pobres, pels malalts, pels qui se senten exclosos o pels qui passen dificultats. És aprendre a mirar les persones com Jesús les mirava. Això és també «negar-nos a nosaltres mateixos»:

sortir una mica del nostre jo, de la comoditat i de l'egoisme, per deixar espai a l'altre. Jesús va oferir tota la seva vida per amor, i ens convida a seguir-lo pel mateix camí. No necessàriament fent coses extraordinàries, sinó estimant en les situacions senzilles de cada dia. Per això la nostra fe no acaba quan sortim de l'església. **És precisament aleshores quan comença a fer-se visible**. Allò que hem celebrat davant de Déu ho hem de portar després a casa, a la família, a la feina, al carrer i a les persones que trobem. Perquè, al final, el millor culte que podem oferir a Déu és **una vida que estima com Jesús ens ha ensenyat a estimar**.

Ajuda la teva parròquia: Pots col·laborar en la vida econòmica de la teva parròquia. A cada donació o ingrés hi correspon un rebut que serveix a la declaració fiscal de la renda. Més informació: podeu trucar al telèfon **643 122 739** o bé al **93 859 03 40**. Podeu també fer ingrés als números de compte **ES03 2100 0053 6202 0016 8788** (Sant Feliu), **ES87 2100 9046 9102 0008 8588** (Montserrat), **ES64 2100 0053 6002 0027 5555** (Rocaprevera)

PARRÒQUIA DE MONTSERRAT

Horari de misses

- Dimarts : a les 9 del matí
- Dissabtes i vigílies de festa: a les 7 de la tarda
- Diumenges i festes: a les 12 del migdia
- **Despatx** (c/ Núria, 91, als baixos del Centre Cívic): divendres, de 8 a 9 del vespre. T. 93 859 03 40

Misses per celebrar

- Dissabte 29 19: Pels nostres difunts
Diumenge 30 12: Pels nostres difunts
Dimarts 1 9: Pels nostres difunts
Dissabte 5 19: Ramon Solà i família
Diumenge 6 12: Pels nostres difunts

Col·lectes

- Diumenge, dia 23 de agost: 52,87 €
- Donatiu a Càritas: 100 €

Enterraments

- Dijous, dia 27 d'agost: **Emili Tort Soler**, 87 anys

PARRÒQUIA DE SANT FELIU

Horari de misses

- Dilluns, dimecres, dijous i divendres, feiners: a les 7 de la tarda
- Dissabtes i vigílies de festa: a les 8 del vespre
- Diumenges i festes: a les 11 del matí
- **Despatx** (Placeta Mossèn Fortià Solà, 1): dilluns de 8 a 9 del vespre i dimecres d'11 a 1 del migdia
Tel: 93 859 03 40

Misses per celebrar

- Dissabte 29 20: Jesús Caralt Roca
Diumenge 30 11: Xavier Casabella Font (17è aniv.)
Dilluns 31 19: Pels nostres difunts
Dimecres 2 19: Pels nostres difunts
Dijous 3 19: Pels nostres difunts
Divendres 4 18h30: **Adoració + Missa**
Dissabte 5 20: Pels nostres difunts
Diumenge 6 11: Pels nostres difunts

Col·lectes

- Diumenge, dia 23 d'agost: 30,12 €

SANTUARI DE ROCAPREVERA

Horari de misses

- Diumenges i festes: a les 10 del matí
- **Despatx**: a la parròquia de Sant Feliu o de Montserrat
93 859 03 40

Missa per celebrar

- Diumenge 30 10: Pels nostres difunts
Diumenge 6 10: Pels nostres difunts

Col·lectes

- Diumenge, dia 23 d'agost: 211,94 €

Intencions del Papa per a l'any 2026

AGOST: Per l'evangelització a les ciutats

Preguem perquè, en les grans ciutats, sovint marcades per l'anonimat i la solitud, sapiguem trobar noves maneres d'anunciar l'Evangelí, descobrint camins creatius per construir comunitat.

PARAULA DE LA SETMANA: Aprèn a valorar-te tal com ets. Reconèixer els teus límits no vol dir menysprear-te, sinó acceptar que tots estem en camí. Cuida el que penses de tu mateix, reconeix les teves qualitats i no deixis que els errors defineixin qui ets. Estimar-te sanament també és aprendre a créixer amb confiança.

AGENDA

Activitats Interparroquials

- **Càritas:** Horari d'acolliment i atenció, cada dilluns, de 10 del matí a 12 del migdia, a la rectoria de Sant Feliu

Full i Diàleg: 1C